

KURJER WARSZAWSKI.

ROK SZESZCZESIĄTY DRUGI.

Rękopismów nadsyłanych do Redakcji nie zwraca się.

Ogłoszenia i prenumerata przyjmuje się w kantorze Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 9-tej rano do 6-tej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 11-tej do 1-ej w południe.

Prenumerata.
W Warszawie: rocznie rs. 6, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 50. Za odosłanie do domu dopłaca się kop. 5 miesięcznie. Numer pojedynczy kop. 5.
Na prowincji i w Ces.: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 k. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, za 2 miesiące w tym samym kwartale rs. 1 k. 75, za 2 miesiące w oddzielnych kwartałach rs. 2, miesięcznie rs. 1 kop. 20.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 20.

Ogłoszenia.
Reklamy: za jeden wiersz gromontowy pierwszy raz 25 kop., drugi następny raz 20 kop. — **Neurologia:** za jeden wiersz 15 kop. — **Zwycieczne ogłoszenia:** za jeden wiersz drobnego pisma lub też za miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop. — **Ważne ogłoszenia:** za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop. — Z wyjątkiem ogłoszeń do „Nekrologii”, wszelkie inne ogłoszenia muszą być z dnia na dzień podawane.

Dziś: ś. Filipa Nieszusza Wyznawcy.
 Jutro: śś. Magdaleny de Pazzis i Jana P.
 Niedziela: ZESŁANIE DUCHA ŚW.—Germana.
 Poniedziałek: ŚWIĘTY.—ś. Teodozji M.

Wschód słońca o godzinie 3 minut 53
 Zachód „ „ „ 8 „ 1
 Długość dnia godzin 16 minut 8
 Przybyło „ „ „ 8 „ 30.

Adres Redakcji „Kurjera Warszawskiego.” Płac Teatralny Nr 5, dom W. L. Zabłockiej.

Wtorek: śś. Feliksa P. i Ferdynanda Kr.
 Środa: śś. Petroneli i Anieli P.
 Czwartek: śś. Fortunata K. i Prokula M.
 Piątek: ś. Blandyny P. M.

— W dniu jutrzejszym, jako w wigilję uroczystości Zesłania Ducha świętego, odbędą się solenne nieszpory w kościołach rozpoczynających nabożeństwo z pełnym odpustem, mianowicie:

- w kościele św. Ducha (po-paulińskim) wprost ulicy Mostowej;
- św. Marcina przy ulicy Piwnej;
- św. Jacka przy ulicy Freta;
- św. Anny na Krakowskim Przedmieściu — i
- św. Kazimierza (panien sakramentek) na Nowem Mieście, jakoteż we wszystkich świątyniach Pańskich.

Jutro też odbędą się we wszystkich kościołach solenne nieszpory.

Święto to bowiem obchodzi się jako pamiątka pięćdziesiątego dnia po Zmartwychwstaniu Pańskim, zesłania Ducha św. na apostołów i uczniów Chrystusa.

W wigilję tej uroczystości odbywa się nabożeństwo podobnie jak w wielką sobotę, a to z powodu chrztu, który niegdyś w tym dniu uroczyście był daywany.

Święci się woda do chrztu, śpiewana jest litanja i Msza uroczysta, z uderzeniem na *Glorja* we dzwony.

Wszystko to odbywało się niegdyś w nocy, z kądem i jutrznią dla braku czasu krótsza jest na następne święta.

— W dniu jutrzejszym o godzinie 9-ej zrana w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) na Krakowskim Przedmieściu, odbędzie się wotywa arcybactwa czci Serca Najśłodszego Najświętszej Maryi Panny, a to na intencję nawrócenia grzeszników.

Wotywa odprawiać się będzie przy wystawieniu Najświętszego Sakramentu.

Przegląd polityczny.

Neue fr. Presse podaje wiadomość, która gdyby się sprawdziła, mogłaby żywiej zaniepokoić umysły niż sprawa egipska. Wedle informacji jej, Austria zamierza przystąpić do wcielenia Bośni i Hercegowiny w kompleks krajów habsburskich. W tym celu

poseł austriacki w Konstantynopolu, baron Calice, od dłuższego już czasu prowadzi tajne rokowania z Portą o zmianę konwencji kwietniowej z r. 1879, którą sultan powierzył Austrii czasowo administrację Bośni i Hercegowiny, celem zaprowadzenia tam porządku i bezpieczeństwa w duchu postanowień traktatu berlińskiego. Wątpimy, aby ze stanowiska prawa międzynarodowego dala się na tej drodze przyprowadzić do skutku aneksja rzezonnych ziem słowiańskich przez Austrię; konwencja kwietniowa mogła być zawartą wyłącznie pomiędzy Turcją i Austrią, ponieważ była tylko praktycznym wykonaniem zasady traktatu berlińskiego; konwencja zaś nowa, o którą terazby chodziło, materialnie nie dala by się wywieść z litery owego traktatu międzynarodowego, jakkolwiek nie ulega wątpliwości, że aneksja leżała już w roku 1878 w zamiarach mężów stanu, jak ks. Bismarcka i hr. Andrassy, którzy okupację postanowili. Z rokowaniami barona Calice wiąże się, według *Neue fr. Presse*, zwłoka w wyborze następcy po p. Szlavym, który może nawet z ich powodu wziął dymisję. Nominaacja barona Kallaya na wspólnego ministra skarbu, która nie ulega już wątpliwości, popierałaby prawdziwość doniesień *Neue fr. Presse* o tyle, że ten maż stanu jest najwybitniejszym w Austrii zwolennikiem aneksji.

Dziennik belgradzki, *Serbska niezawisłość*, podaje depeszę z dnia 22 b. m., donoszącą, iż w dniu tym reszta powstańców krywoszańskich przekroczyła terytorjum czarnogórskie i złożyła broń, ponieważ zabrakło już amunicji.

Wiadomo, że kluby: czeski i polski w austriackiej radzie państwa podniosły myśl równouprawnienia obu języków słowiańskich na Śląsku austriackim, gdzie dotąd z krzywdą ludności kwitnął w najlepsze system centralistyczny, posługujący się wyłącznie językiem niemieckim. Na jednym z ostatnich posiedzeń koła polskiego ks. Jerzy Czartoryski i p. Grocholski złożyli sprawozdanie z misji swej do hr. Taaffego w tej sprawie. Prezes ministrów przyznał słusność żądaniom delegacji galicyjskiej, stojącej w obronie praw językowych ludności polskiej na Śląsku, i przyrzekł obu wysłannikom koła przeprowadzić tamże zasadę równouprawnienia językowego, nie tając wszakże, iż sprawa ta jest trudną i mo-

zólną w praktycznym przeprowadzeniu, z powodu, że trzy języki używane są przez ludność miejscową. Koło przyjęło do wiadomości sprawozdanie swych delegatów i uchwalilo podnieść sprawę ponownie po kilku miesiącach, gdyby nie dostrzeżono aż dotąd śladów przyrzeczonej przez hr. Taaffego akcji.

Uwaga kół politycznych w Wiedniu skupia się dziś około tworzenia się tamże dwóch nowych frakcyj parlamentarnych, mających rozkuć żelazny pierścień solidarności w stronnictwie centralistycznym. Już przy obradach nad reformą wyborczą, secesja br. Walterskirchena i kilku innych deputowanych, należących aż dotąd do klubu zjednoczonej lewicy, przekonała, że gmach centralizmu parlamentarnego poczyna się rysować. Odtąd poczęło się utwierdzać przekonanie, że dalej tą drogą iść nie może, że czasy hegemonji niemieckiej w Austrii bezpowrotnie minęły i że potrzeba pogodzić się z myślą równouprawnienia politycznego ludów austriackich. Dotychczasowe wyniki opozycji centralistów przeciw hr. Taaffemu, zamiast skruszyć energję tego dzielnego męża stanu, osłabiły tylko i nadwrezyły kredyt moralny „zjednoczonej lewicy” w ludności niemieckiej, która zdrowym instynktem uczuła, że duch czasu pogrzebał stare ideały i że przyszłość mozaikowej monarchji na innych oprzeć się musi posadach. Najpoważniejszy organ prasy wiedeńskiej, *Presse*, zapisał się już od dłuższego czasu w służbę tej idei, a w ostatnich dniach zjechał do Wiednia legendowy „pustelnik z Emmersdorfu”, ubóstwiany przez ludność tamtejszą wszelkich odieni politycznych bohater rewolucji wiedeńskiej z roku 1848, Adolf Fischhof, aby olbrzymim wpływem swojego niepokalanego słowa i mistycznego uroku, który otacza siwą głowę długoletniego wygnańca, dopomóż tym politykom, którzy rozumieją, że żywioł niemiecki w Austrii może rozwijać się w przyszłości tylko w zgodzie i harmonji z resztą narodowości.

D. 22 b. m. na zaproszenie byłego burmistrza wiedeńskiego dr. Newalda zgromadziło się przeto kilkudziesięciu ludzi wpływu i stanowiska politycznego, celem obmyślenia planu organizacji i zasad programowych dla tworzącej się partji. Bar. Walterskirchen określił bliżej punkta programu, które

KARZEŁ DYPLOMATY

POWIEŚĆ HISTORYCZNA

przez

T. T. Jeża.

TOM II.

(Dalszy ciąg. — Patrz № 116.)

— Używania wedle upodobania... Gdy przeto używanie tego rodzaju znajdujemy w obrębie jaknajszerszym: czyż to nie swoboda?...

— Tak... zapewne... Chodzi więc o używanie wedle upodobania...

— Czy znajdujesz używanie takie na zewnątrz murów domku tego?...

Zapytanie to wprawilo Janka w kłopot. Nie mógł odpowiedzieć ani tak, ani nie. Biorąc rzecz przez porównanie, życie jego w towarzystwie brata większemu aniżeli tu podlegało ścieśnieniu. Ulica była dlań zabronioną; towarzystwo ograniczało się do rodziny państwa Cochin, oddanej pracy i rachunkom; za miejsce pobytu służyła mu izdebka ciasna, z której widok wychodził na dachy domostw. Pod względem przeto swobody ruszania się wygrał. A i pod względem towarzystwa, uposledzenia nie doznał. Miejsce brata w naukach zagłębionego zajęła młoda i piękna kobieta, dziecko piastująca. Nie możemy i starej Joanny milezaniem pominąć. Wechodziła ona do kompletu, jako żywioł, wnoszący arozmaitenie.

Dnie tedy jeden po drugim upływały jednostaj-

nie, ale nie bez rozrywek czas skracających. Jedną z najznaczniejszych dostarczała wielka pani de Balagny ciekawość, dzięki której Janek nasz zniewolonym się widział opowiadać o Polsce, opowiadać bez końca i ze szczegółami wszystkimi. Zajmowało mu to czas, a zarazem urabiało w nim wprawę w opowiadaniu. Nabywał takowej nieznacznie, w stopniu coraz to większym; doskonalił się; stawał się narratorem, nie wiedząc o tem. Młodą kobietę interesowały niesłychanie zwyczajnie i obyczaje polskie; dowiedziała się od towarzysza, że społeczność rodzinnej jego krainy składa się nie, jak zrazu myślała, z karców, ale z ludzi, stworzonych tak samo jak francuzi, włosi, hiszpanie, niemcy, etc., na obraz i podobieństwo boże; dowiedziała się o splendorze dworów pańskich, o życiu towarzyskiem, o bogactwach ogromnych. Podobalo się to jej wiele. Razu pewnego przerwała opowiadanie zapytaniem: — Zglądajaz tam, do tej Polski, ludzie?...

— Ludzie?... — odparł Janek zdziwiony. — Ludzie ją zamieszkują... — Tak... no, polacy... Ale inni?...

— Cudzoziemcy, chcesz powiedzieć pani... — Francuzi mianowicie... — Zglądajaja... Znałem, w dzieciństwie swoim, jednego...

Rozpowiedział o francuzie owym, z którym się niegdyś u szwagra schodził i który starostę tak zachwyzył był.

— Synek mój, gdy wyrosnie, będzie mógł może do Polski pojechać...

Troskliwa matka o przyszłości syna zawczasu myślała.

Syn ten stanowił także jeden z resursów rozrywki dla Janka. Dzieciak wesoły był i zabawny; racęta

wyciągał, uśmiechał się, do rozmów mieszać się próbował. Matka sadzała go na piasku, oddając się sama szyciu; Janek schylał się do dziecka i brał je niekiedy na ręce, co dosyć oryginalną formowało grupę, albowiem piastun o nie wiele wielkością dziecko przechodził. Sprawiało to pani Franciszce uciechę.

— Powiedziano, że dziecko dziecko nosi... Zkądżeś się wziął taki mały?...

— Tak Pan Bóg dał... — Miałego wzrostu być musieli ojciec twój i matka... — Przeciwnie... — odpowiadał Janek.

— Ojciec twój i matka byli słuszni?...

— Słuszni... — Cóż oni?... jakże oni?... — zapytywała kobieta ciekawa.

Janek wystrzegał się zaspokajać we względzie tym ciekawość. Opowiadał o wszystkim, z wyjątkiem tego, co się osobistych jego tyczyłostosunków. Stronę tej osobliwości, jakie młodej kobiecie do wiadomości podawał, zachowywał w tajemnicy. Nie wspominał nigdy, ani kim był, ani jakie na dworze królewskim stanowisko zajmował. Ztąd pochodziło, że pani de Balagny zwracała się do niego bez ceremonji, przemawiała: „ty.” Taki człowieczek mały nie wydawał się jej zasługiwac na względy ceremonialne. Nie żenowała się z nim zgola, pomimo, że i sama do motlochów nie należała i sposób zachowywania się Janka znamionował obejście się w wyszukaniem towarzystwie.

Minał tydzień; minął drugi i trzeci; w położeniu Janka nie zachodziła zmiana najmniejsza. Dziwilo go to i zrazu, jakieśmy rzekli, niepokoiło; następnie atoli niepokój ustąpił, gdy widział jak pani de Balagny, której przecie o małżonka chodziło, przyj-

100 słabowitym malem—zobaczmy co zrobi Warszawa!

Wyniki pobytu dzieci wrocławskich na wsi są pod względem ich stanu zdrowia znakomite, średni przybytek na wadze prawdziwie zadziwiający, szczególnie jeżeli się weźmie na uwagę to, że przed wysłaniem na świeże powietrze wszystkie wysyłane dzieci miały wagę o kilka i kilkanaście funtów niższą od średniej wagi dzieci zdrowych tegoż samego wieku!

— || —

Wystawa... dzieci.

W Nowym-Orleanie urządzono w początku bieżącego miesiąca wystawę dzieci, zasługującą z wielu względów na uwagę.

Anglicy wprowadzili ją pierwsi u siebie, ale z początku chodziło im jedynie o fizyczną stronę swoich okazów wystawowych, o rasę zdrową, dobrze odkarmioną, o wagę ciała, słowem, traktowali dzieci jak inwentarz ludzki i to było niesympatyczną cechą takich wystaw.

Amerikanie poszli dalej; rozpisali konkurs nietylko na malców tegich i zdrowych, ale i umysłowo rozwiniętych, do ósmego roku życia, obok fizycznych, uwzględnili psychiczne warunki.

Wystawa w Nowym-Orleanie różni się też zewnętrznie od wszystkich innych w tym rodzaju.

Wzdłuż obszernej sali głównej ciągną się po dwóch stronach ozdobne sztachetki, po za którymi widać przepysnie i elegancko urządzone łóżka, oświetlane z góry.

W głębi aksamiitne, ciężkie portjery przedzielają te wystawowe klatki i zasłaniają wnętrza gabinetów, w których przebywają piastunki lub matki dzieci i załatwiają wszystkie czynności przy swoich... krzyżujących okazach.

Z przodu na krótkich mieści się nad każdą łóżką tablica z biograficznymi datami malca w tym rodzaju np.: „Jonathan Swallow, urodzony w Kentucky 9-go kwietnia 1879 roku, syn Roberta Swallow, liczącego lat 34 i Marji Swallow (née Potatoe), 27 lat mającej, zamężnej od dnia 20-go grudnia 1878 r. Jonatana karmiła matka (według świadectw złożonych w kancelarji). Waży 90 funtów, ma półtrzeciej stopy długości i przewala z łatwością sześciolatniego chłopca na ziemię.“

Albo: „Janina Pegaway, ur. w Nowym-Orleanie 17-go września 1878 roku z Bessy Pegaway, liczącej lat 20. (Ojciec niewiadomy). Wykarmiona przez matkę, waży 91 funtów, 2 stopy wysokości, włosy 11 cali długie, ręsy na cal, — umie przygotowywać pudding (według poświadczén)“ i t. p.

Wystawa podzieloną jest na trzy oddziały.

W pierwszym pomieszczeniu dzieci do lat dwóch, w drugim do czterech, a w ostatnim same endowne egzemplarze, rozwinięte nad swój wiek umysłowo lub fizycznie.

Z niemowląt ogólną uwagę zwracał ośmiomiesięczny obywatel o wszystkich ząbkach i spacerujący o własnej sile; matka tego miniaturowego Herkulesa skarżyła się tylko, że żadną miarą nie mogła wyszukać dlań mamki, bo zębaty panicz pokarm traktować chciał... jak mięso.

Jednym z eksperymentów malca było kłóśanie w palce zbyt ciekawych i niedowierzających widzów.

W pierwszym przedziale na estradzie zajmowała miejsce oryginalna orkiestra, złożona z dwunastu... dobozów, którzy w pewnych chwilach uderzali w bębny i sprawiali pickielny hałas w celu zagłuszenia rozdieraających krzyków i płaczu malców, wrzeszczących na wyściegi!

W jednej z łóż drugiego oddziału znajdowało się razem dwóch ślicznych chłopców: jeden był czterolatek, drugi o rok młodszy. Starszy wolne chwile poświęcał systematycznemu objaniu brata... Ktoś zapytał go, dlaczego to czyni?

— Bo jestem starszy — odpowiedział z pewnością siebie, a zwróciwszy się dumnie do jednego z widzów, rzekł: — Słuchaj, czy ja zawsze będę starszy od Jasia?

— Rozumie się — brzmiała odpowiedź.

— To rozsądnie — zawołał chłopak, klaszcząc z radości w silne rączki.

— Dlaczego?

— Bo w takim razie będę mógł Jasia bić codziennie — odrzekł i w podskokach pobiegł do swego braciśka.

Kadze instynkta odezwały się w czterolatek Goljatku...

Oddział „endownych dzieci“ był może najbardziej interesującym, ale też to wysilenie się przedwczesne natury robiło przykre wrażenie.

Były tam zadziwiające talenty w liliputowych ciałach, były inteligencje tak wyjątkowe, że trudno je znaleźć w dojrzałych ludziach.

Jakiś sześciolatek rachmistrz mnożył w pamięci siedmiocyfrowe liczby i to o wiele szybciej, niż biegli w arytmetyce na papierze w ciągu pięciu minut.

Ośmiolatek deklamatorka z lalką na ręku recytowała bez zająknięcia się, na wrywki wszystkie poezje Longfellowa, bez zmyłki.

Czterolatek dziecko jakiegoś akrobata w podziw wpra-

wiało wszystkich sztuką, której całego hecarskiego świata znakomitości mogłyby mu pozazdrościć; przekręcało główkę zupełnie na tył i mogło spoglądać z całą swobodą na swoją kość pacierzową.

Opodal cudowny malce z trzech piszczałek jednocześnie wydobywał przesliczne tony i melodie, jakgdyby na piętnaście lat przed urodzeniem uczył się już na takim instrumencie.

Dziewczynka ośmioletnia popisywała się swym improwizatorskim talentem i na dany temat we wszystkich możliwych miarach wiersza snuła swe poetyczne tkanki, jakby „nie ona, lecz przez nią mówiło.“

Osobną łózkę zajmował mały karykaturzysta, który w lot chwycił charakterystyczne rysy widzów, i na tabliczce rysikiem rzucał bardzo podobne kontury sparodjowane od razu.

Ogólny podziw wzbudzała dziewczynka, rozwiązująca najtrudniejsze zagadki po krótkim namyśle...

O ośmiolletnich szachistach, siedmiolletnich baletniczkach, sześciolletnich koncertantach i bilardzystach wspominać już nie warto.

Człowiek, patrząc na te dziwolągi swego rodzaju, oczom swoim wierzyć nie może i zdaje mu się, że to bajka lub sen, radby jaknajprędzej dostać się pomiędzy zwyczajnych, pospolitych ludzi, spotkać dorosłego głupca, byle tylko otrząsnąć się z niezwykłego wrażenia.

I pyta się, wychodząc z tego oddziału wystawy, co będzie kiedyś z tych wszystkich „cudownych dzieci,“ tyle obiecujących, tyle utalentowanych?... czy nie to samo co z drzewami, które zawiesznie i za oficje okwitną? — kwiąt się wysili na zapach i barwę, opadnie i owoców nie wyda, zwarzony pierwszym lepszym podmuchem.

Komitet wystawy dziecięcej w Nowym-Orleanie musiał być w niemalym kłopotcie przy rozdawaniu nagród, nietylko ze względu na rzadkie okazy, ale ze względu na... wystawicielek; wszakże miał do czynienia z matkami, dla których własne dziecko było najpiękniejszym nie na wystawie jedynie, ale w całych Stanach zjednoczonych.

Los sędziów nie był wcale zazdrości godnym, zwłaszcza tych, którzy oponowali przeciw nagrodom!

+

Postanowienia rządzącego senatu.

I.

O karaniu wszelkich gwałtów nad osobami i mieniem żydów.

Po wysłuchaniu przedstawienia komitetu ministrów z powodu wynikłych nieporządków, przyczem zdarzały się gwałty nad ludnością żydowską, z Najwyższego rozkazu polecono podać do powszechnej wiadomości, że rząd postanowił stanowczo karać wszelkie gwałty nad osobami i mieniem żydów, jako pozostających pod opieką ogólnych dla całej ludności praw, na równi z innymi poddanymi Jego Cesarskiej Mości, skutkiem czego senat poleca władzom gubernjalnym w miejscach stałego zamieszkania żydów, aby ukazy rządzącego senatu w tym przedmiocie odczytane były po wsiach na zebraniach gminnych, a po miastach i miasteczkach wystawione na widok publiczny i ogłoszone drukiem według ustanowionego porządku.

II.

Rządzący senat ukazem swoim poleca zawiadomić władze gubernjalne, że wkłada się na nie obowiązek przedsięwzięcia zawczasu środków zaradczych, celem usunięcia powodów do podobnych nieporządków i tłumienia ich w samym początku, gdyby jeszcze wyniknąć miały, i że za wszelkie pod tym względem niedbalstwo władz administracyjnych i policyjnych, jeżeli te mogły a nie postarały się o zapobieżenie czynom gwałtu, winni podlegać będą usunięciu od obowiązków; ponieważ zaś z dawniejszych smutnych przykładów okazuje się, że w nieporządkach przyjmowała udział ludność miejscowa, podżegana przez ludzi złej woli dla względów zysku lub innych, przeto na władze gubernjalne wkłada się obowiązek wyjaśnić miejscowym zarządom gminnym po miastach i po wsiach, że niezależnie od rozporządzeń miejscowej policji, miejscowe zarządy gminne i instytucje winny także w celu obrony powszechnego porządku i spokojności przedsięwziąć ze swojej strony najuczujniejsze środki celem zapobieżenia wszelkim usiłowaniom wywołania nieporządków w samym ich związku i celem wyjaśnienia miejscowej ludności, że wszelki samowolny gwałt nad czyjąkolwiek bądź osobistością lub mieniem jest czynem wielce występny.

W *Prawiteltstwiennym wiestniku* czytamy następujące rozporządzenie rządowe o sposobie wprowadzenia w wykonanie czasowych przepisów o żydach.

Komitet ministrów, po wysłuchaniu przedstawienia ministra spraw wewnętrznych co do wprowadzenia w wykonanie czasowych przepisów o żydach, wnosi, aby:

1) Jako środek czasowy — dopóki w należyтым porządku nie zostaną zrewidowane prawa o żydach — zabroniono żydom osiedlać się na nowo po za obrębem miast i miasteczek, dozwalając w tej mierze wyjątków jedynie tylko co do istniejących obecnie kolonij żydowskich, zajmujących się rolnictwem.

2) Wstrzymać tymczasowo zawieranie aktów sprzedaży lub zastawów z żydami, oraz wstrzymać również zatwierdzanie umów dzierżawnych na imię żydów na majątki nieruchomości położone poza obrębem miast i miasteczek, jakoteż i plenipotencyj na zarządzanie i administrowanie takimi majątkami.

3) Wzbronić żydom zajmowania się handlem w niedziele i uroczyste święta chrześcijańskie, z tem zastrzeżeniem, aby co do samego zamykania w pomienione dni lokalów handlowych należących do żydów, zachowywany był taki sam porządek, jaki w ogóle jest przepisany co do zamykania sklepów chrześcijańskich; i

4) Objęte w punktach 1 i 3 przepisy stosować tylko w gubernjach, gdzie stale zamieszkuje żydzi.

Najjaśniejszy Pan w d. 3 maja 1882 roku powyższe wnioski komitetu ministrów Najwyżej zatwierdził raczył.

— Najjaśniejszy Pan na przedstawienie komitetu ministrów udzielił raczył w dniu 10 (22) kwietnia r. b. członkowi zarządu gminy izraclickiej, p. Jakóbowi *Loewenbergowi*, złoty medal z napisem „za gorliwość,“ do noszenia na szyi, na wstędze orderu św. Anny.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Dyrekcje naukowe otrzymały od ministerstwa oświaty okólnik, zalecający gminommiejskim otwieranie szkół elementarnych żeńskich, oraz szkół rzemieślniczych w miejsce gimnazjów i progimnazjów.

— Według *Mosk. wiedz.*, w sferach właściwych roztrząsany jest projekt nowych kas pożyczkowych dla włościan. Kasy te mają na celu udzielanie pożyczek na zastaw zboża, a zwrot pożyczki może nastąpić w gotówce lub w zbożu. Pożyczki wydawane być mają w stosunku $\frac{3}{4}$ wartości zboża. Zastawy niewykupowane sprzedawane będą na wiośnie.

— Rada państwa, jak donoszą z Petersburga, miała zdecydować podobno uchylenie artykułu 76 postanowienia o zastosowaniu ustawy sądowej z d. 20 listopada 1864 w tutejszym okręgu sądowym. Wspomniany artykuł wyłączał z pod kompetencji sędziów pokoju i sędziów gminnych rozmaite drobniejsze wykroczenia, wyszczególnione w kilku jego punktach, między innymi np. sprawy o kradzież, kiedy wartość rzeczy skradzionej przechodziła 30 rs. Z tego też powodu wszelkie sprawy takie podlegały dotąd kompetencji sądów okręgowych, obarczając je nadmiarem pracy i utrudniając zarazem poszukiwanie i wymiar sprawiedliwości. Uchylenie zatem odnośnego artykułu usuwa zarazem bardzo ważną niedogodność, odbijającą się nadzwyczaj niekorzystnie szczególnie w wiejskich stosunkach.

— Według danych urzędowych, na wszystkich stacjach w gubernji warszawskiej w r. z. otrzymano i wyprawiono listów prostych oraz rekomendowanych 6,551,728 sztuk, pieniężnych 428,294 na sumę rs. 78,516,322, posyłek sztuk 147,608 na sumę rs. 4,800,440, posyłek bez wartości (przeważnie rządowych) 30,162 sztuk.

— Słyszeliśmy, iż na drodze nadwiślańskiej dla robotników pracujących w warsztatach mechanicznych, oraz dla służby założoną być ma wkrótce kasa pożyczkowo-wkładowa. Projekt ustawy w tych dniach zredagowany oddany został przyszłym uczestnikom do przedyskutowania i wyrażenia swoich opinii. Następnie cały elaborat przedstawiony będzie do zatwierdzenia władzom właściwym.

— Ruch towarowo-osobowy na drodze żelaznej warszawsko-wiedeńskiej i bydgoskiej, w czasie od 1-go do 15-go b. m., przedstawia się jak następuje: dostarczone do stacji towarowej w Warszawie: pszenicy pudów 1,830, żyta pudów 16,283, jęczmienia pudów 2,440, owsa pudów 13,818, grochu pudów 1,220, gryki pudów 610, kaszy jaglanej pudów 4,270, siemienia lnianego pudów 6,100, kaszy jeźmiennej pudów 610, maki żytniej pudów 1,220, otrąb pudów 672. Do wszystkich stacji drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej dowieziono rozmaitych towarów i węgla pudów 4,818,405, wysłano pudów 4,545,512. Do stacji drogi warszawsko-bydgoskiej dowieziono pudów 298,146, wysłano pudów 292,223. Pociągami osobowymi przybyło do Warszawy z kolei warszawsko-wiedeńskiej osób 19,420, wyjechało osób 18,524; z kolei warszawsko-bydgoskiej przyjechało

10. MIODOWA 10.

Jedyny specjalny Skład Koronek ruskich w Warszawie,
 ulica Mazowiecka № 3, drugie piętro.
 Odbiera co tydzień świeże transporta koronek ręcznych, wykonywanych podług deseni francuskich.

Chustki erème i czarne. 798r
Krawaty, fauszony zjedwabiu francuskiego.
Obszycia do chusteczek balowych.
Zarzutki na meble.
Szerokie i grube na potrzeby kościelne.
Do sukien, bielizny i mebli.

Tamże **Herbata** firmy Szlakowa, jedyna w Warszawie, posiadająca ogromne składy w Moskwie i Petersburgu.

Biuro Komisowe Kaucjonowane
J. Ściborowskiego,
 Nowo-Senatorska Nr 4,
 Poazukuje: Nauczycielki Polki, z francuzkim, muzyką i patentem, na wieś; Nauczycielki do początków na wieś.
 Ma do umieszczenia: Guwernerów, Kończytów na stałe i na czas wakacyjny oraz dających lekcje na godziny, do języków i muzyki. — Żądania wynagrodzenia umiarkowane. 1490r

Salon elegancko umeblowany
 do wynajęcia w każdym czasie, jakoteż gabinet z balkonem z wykwintnym urządzeniem i przedpokój. — Wiadomość w magazynie mód
K. MANTEY, Świętokrzyska
 1437, róg Włodzimierskiej.

Do sprzedania tanio!
 Złoty zegarek męzki, z dewizką złotą, dobrej fabryki; Srebrny antik, repetier, 2 Dzwony Perskie, Sofa z szufladą, 5 figur z kości słoniowej. Zegary stołowe, Antik, Bronzy, oraz Obrazy olejne, Akwarelle i Miniatury na kości słoniowej. — Ulica Leszno № 37 nowy, mieszkania 13. 3184

Najlepszy Papier Francuzki do Papierosów
Le Suprême
 w Gilzach (pudełko 250 sztuk) po 20 kop.
 w Książeczkach 150 arkuszy po 7½ i 10 kop.
 w Arkuszach (22 na 26 cali) po 2 kop.
ZAPĄLKI ROCHE & Comp.
 drewniane (12 pudełek 18 k.), woskowe od 3 k.
CYGARNICZKI JAPONSKIE
 drewniane, (od 1½ do 15 kop.).
KARTY DO GRY i KREDA,
 w Magazynie francuzkim, 16 ul. Hr. Berga. 1286r

Lody w bezach
 sztuka 5 kop.. Kremy na leguminy po 5 kop.
 Babki Podolskie codziennie świeże w cukierni S. Trojanowskiego, Mazowiecka № 1. 3236

Bank Polski
 Z powodu zdarzających się wątpliwości, Bank Polski podaje do powszechnej wiadomości, że stosownie do obowiązujących przepisów, oraz wzmiarki uczynionej na dowodach zastawu, dowody te nie mogą być ceowane bez poprzedniego uwiadomienia o tem na piśmie Banku Polskiego.
 Vice-Prezes (podp.) **A. Nagórny.**
 1390 Naczelnik Kancelarji (pod.) **A. Hertz.**

Letnie Mieszkania.
 W Nowo-Mińskim, o dwie godziny drogi od Warszawy, do wynajęcia od 1 Czerwca r. b., w Majątku Wyględówka pod Mienia. Obszerny i wygodny dom mieszkalny w ogrodzie, dla dwóch najlepiejższych famlij. Produkta na miejscu. Nabitiał wyborowy, Doktor i Apteka obok. Las o 250 kroków. Do przystanku Ceglów, (za Nowo-Mińskim) 3 wiorsty. — Właściciel, Jan Krupinski.

Wielkie Składy zagranicznych FORTEPIANÓW, PIANIN i ORGANÓW (Melodykonów)
Hermana i Grossmana
 w Warszawie: ulica Miodowa Nr 10, wprost Sądu,
 w Petersburgu: Wielka Morska Nr 33.
SPRZEDAŻ INSTRUMENTÓW NA RATY,
 począwszy od **Rs. 25** miesięcznie, bez żadnej zaliczki.
 Cenniki i bliższe szczegóły wysyłamy na żądania listowne bezzwłocznie.
 Największy wybór Fortepianów i Pianin do wynajęcia po przystępnych cenach.
 r-938

Willa w Sielcach
 do sprzedania, bardzo blisko rogatki Belwederskiej w uroczem ustroniu, wprost parku Ciesarskiego z ogrodem, dom mieszkalny z gruntu odrestaurowany, pokoje eleganckie, warunki kupna bardzo dogodnie. — Reflektanci adresy swe złożyć racza w **Biurze Ogłoszeń pp. Rajchman i Frencler,** pod lit. **K. M.** 1436

Letnie mieszkania w Helenowie
 pod Pruszkowem. Wiad. na miejscu u rządcy pałacu hr. Stanisława Potockiego, № 415 Krak. — Przedm., lub też w kantorze ulica Rymska № 6, na 1-m piętrze. 1393r

Szydłowiecka Fabryka BRYCZEK I WOZÓW
J. Szczebanowskiego i S-ki
 ADMINISTRACJA w Warszawie, ZGODA № 1.
 Cenniki illurowane na żądanie bezpłatnie. Składy w Warszawie: ul. Nowy-Swiat № 51 i Krak. Przedm. 40.
 Bryczki rozmaitych fasonów jedno i parokonne, Wolanty, Amerykańny, Wozy gospodarcze, kolejne i półtoraczne. 1172r

Wyprowadz Mebli!!
 Z powodu zupełnego zwinienia zakładu, kto chce bardzo tanio kupić, niech spieszy, różne garnitury gustownie pokryte od rs. 100, Sześciangi od rs. 27, Szafy, Kredensy, Stoły, oraz wiele innych mebli. — Marszałkowska № 40, róg Zgody. — **L. BRENER.** 3245

Mieszkanie umeblowane
 składające się z 3 pokoi, w bliskości Ujazdowskiego placu, z powodu wyjazdu do wynajęcia do 1 Lipca r. b. Tamże **Meble** do sprzedania. — Wiadomość: Wajska № 1a, miesz. 18. 3265

Czyszczą się SAMOWARY
 z osadu wodnego, środkim wypróbowanym, bez wypalania takowych i naruszenia pobielenia i metalu, u p. Vogel, Chmielna 55. 3263

Nagrody rs. 50.
 W tych dniach zgubiono cyfrę djamentową C. C. R. z datą 9 april 1877. — Kto zgubę tę odnajdzie i odniesie do rządcy domu Krakowskie-Przedmieście № 5, otrzyma powyższą nagrodę. — PP. Jubilerow uprasza się o zwrócenie uwagi. 3250

Do sprzedania:
 Karoty, Faetony nowe i używane, Wolanty i Bryczki na resorach, do jednego i do pary koni, także i Wózki do kucyków. Wielka 11. 3211

WIADOMOŚĆ
 o odstąpieniu Magazyu Mód, za rs. 2,000 na przystępnych warunkach, powiać można każdego czasu: Warecka 7, u p. Wierzejskiej. 3219

Do Składu Zegarów i Zegarków M. POZZI,
 Nowy-Swiat № 29, róg Chmielnej, nadszedł oczekiwany transport kufek, karafek i szkatulek granicy, począwszy od ceny rs. 3 do 150. — Handlującym odstępuje się rabat. 3226

32,200 rs.
 do ulokowania na domy po Towarzystwie w dwóch oddzielnych sumach, bez pośrednictwa, na 8%. Wiadomość Bednarska № 17, miesz. 6, od godz. 9 do 10 rano i od 2 do 4 po poł. 3158

Fabryka wyróbów brązowych
 ulica Dzika № 10, poleca różne żyrandole salonowe i kościelne, od 12 do 60 świec oraz lampy gazowe różnego gatunku, po cenie umiarkowanej. 3161

Ch. Fiszfeld.
3 maszyny pończosnicze
 zupełnie nowe, do sprzedania z powodu wyjazdu, i stała robota do takowych. — Ulica Elektoralna № 43, miesz. 14. 3243

Różne Meble
 bardzo mało używane, materja kryte, lustra z konsolami marmarowymi, szafa na bibliotekę, biurko męzkie, widok olejny jednego z pierwszych pejzażystów europejskich. Wdzieć można od godz. 10 rano do 4 po południu. Czysza № 4, miesz. 26. 3232

FABRYKA Kapeluszy słomkowych CUKIERA i FISCHHAUTA
 Świętojerska № 24
 poleca na bieżący sezon wiosenny wielki wybór kapeluszy słomkowych w najświetniejszych fasonach i gatunkach. Z powodu przeniesienia zakładu z d. 1 Lipca r. b. na róg ulic DZIELNEJ i KARMEŁICKIEJ № 19, fabryka wyprzedza zapasy Piór strusich po cenach znacznie niższych. 2708

7 Pokoi i 3 alkowy
 kuchnia, przedpokój i piwnica na Krak. — Przedmieściu № 89, 1-e piętro. Mieszkanie to może być rozdzielone na 2 mieszkania, do wynajęcia od 8-go Jana. — Wiad. u rządcy domu. Tamże do wynajęcia Sklep z pokojem. 3208
Przy ul. Przyokopowej, w Warszawie bez pośrednictwa faktorów ma być sprzedana posiadłość,

zawierająca 5,200 łokci, razem z mieszkalnym domem drewnianym i zabudowaniami gospodarskimi (stajnia, stodoła, studnia i t. d., również owocowy ogród. — Wiadomość ul. Marszałkowska № 7M., naprzeciw koszar ujazdowskich. 1203r

W domu hr. Zamojskiego, na 1-m piętrze ulica Rymarska № 6, w bliskości ogrodu Saskiego, do odnajęcia od 1 Czerwca r. b., do 1 Września r. b.

Salon obszerny
 z umeblowaniem, przedpokój i mały pokój. Wiadomość na miejscu u Rządcy domu. 3171

AMERYKA 733
 szczegółów udziela i na żądanie przesyła bezpłatnie i franko prospekty i karty geograficzne. — Jeneralny pełnomocnik, **C. Harms,** Hamburg.

SŁÓIK 40 Kop. VASELINA.
 Tłuszcz mineralny, chemicznie czysty, łatwo topliwy, nie psujący się, do użytku aptekarskiego, lekarskiego, i tualetowego, przyjęty w szpitalach wszelkich kraj, jako najlepszy środek przeciw odmrożeniu, oparzeniom, pękaniu skóry, liszaju, łupieżu, bólowi reumatyzm, katarom, kaszlu, w ogóle w chorobach skórnych.
Chesebrough Manuf. Co. w New-Jorku.
 GŁÓWNY SKŁAD w Warszawie, Miodowa № 10. 1-e piętro, przy Składzie Maszyn. Handlującym odstępuje się rabat.
Ostrzeżenie. Jedynie amerykańska Vaseline, chemicznie czysta; używana bywa do lekarskiego użytku. 759

Plac narożny
 pod budowę domu, blisko placu 8-go Aleksandra i Alei Ujazdowskiej w najkorzystniejszym punkcie do sprzedania. — Wiadom. Mokotowska № 15, stróż wakate. 297

